

(2)

Uzun Yıllar Yaşama Özlemi (Tulu Ömür)

Geçen haftaki yazımda 200 yıl yaşama özlemi olan Rockefeller'ın 101 yaşında, "ömründen uzun idealleri olan ülkemizin önemli iş kadınlarından merhum Suna Kıraç'ın da ömrünün kısa olması üzüntüsü ile ideallerini gerçekleştiremeden 79 yaşında hayata veda ettiğinden söz etmişim.

Şunu hemen kabullenelim ki dünyaya gelen bütün insanlar ideallerini gerçekleştiremeden bu dünyaya veda ediyorlar. Hele tarihte çok uzun emelleri olanlar kısa zamanda tökezlemişlerdir. " Uzun Yaşamının Sırrı" adlı kitabın Amerikalı yazarı Eleneor H. Porter, 52 yaşında yine " Yüz yıl Yaşamının Sırrı" adlı kitabın Amerikalı yazarı, 42 yaşında, Makedonyalı II. Filip'in mirasına konan ve dünyayı tir tir titreten büyük İskender çok genç sayılacak 33 yaşında, meşhur "Yaş Otuz Beş Yolun Yarısı" şiirini yazan merhum Cahit Sıtkı Tarancı da 46 yaşında dünyaya gözlerini yummuştur. Bunların sayılarını çoğaltabilirim de esas yazmak istediğim konu bu değildi. Bunlar uzun yaşamak isteyip de genç yaşta dünyayı terk edenlerden bazıları. Rahmetli babamın ve annemin hiç de uzun yaşama gibi bir emelleri yoktu. Temel gıdaları: Sabah tarhana çorbası, akşam da bulgur pilavı idi. Düzenli beslenme diye bir şey ağızlarından duymadım. Sadece " **Allah'ım hayırlı ömür ver.**" diye dua ettiklerini duyardım. Babam da annem de Cumhuriyet ile yaşittılar. Babam 92 yaşında, Annem de 93 yaşında rahmet-i Rahman'a kavuştular. Allah, mekânlarını cennet eylesin.

Esasında meramım uzun ömür değildi. Konuya neden böyle başladığımı da bilmiyorum. Konum: " Büyüklük nedir, Büyük kimdir?" Hemen cevap vereyim: Büyük "Allah'tır, büyüklük de Allah'a mahsustur." Pekâlâ, insanların büyüklük taslamaları ve büyük görünmek için birbirlerini karalamaları, birbirlerinin omuzlarına

basarak yükselmeleri nedir? Buna da cevap vereyim: Su üzerinde saman çöpü veya su üzerinde köpüktür.

“ Bunlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerinin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? Hâlbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah’ı aciz bırakacak bir güç vardır. O, bilendir, güçlüdür.” Amenna... (Fatır Suresi: 44)

Giydiği elbiseye, oturduğu koltuğa, omzundaki rütbeye, sahip olduğu şöhrete, sahip olduğu sağlığa ve mal ve para varlığına göre insanlar birbirlerine üstünlük ve büyüklük tasladıklarını etrafımızda çokça görüyoruz.

Fıkradır. İki arkadaş okul sıralarında hayata atıldığımızda birbirimizi unutmayalım, unutursak da: “ Ben oyum.” parolası ile birbirimize hatırlatma yapalım, diye sözleşirler. Biri üst bürokrat olur. Yanına randevusuz girilmez. Öbür arkadaşı da sade vatandaş olarak hayatını sürdürür. Sade vatandaş, bir gün sözleştiği arkadaşını makamında ziyaret etmek ister. Makamına gider. Sekreterine “sınıf arkadaşı olduğunu” söyler. Sekreter içeri girer. Sınıf arkadaşının ziyaret etmek istediğini söyler. Fakat üst bürokrat, tanımadığını söyler. Sekreter durumu randevu bekleyen arkadaşına iletir. Ama arkadaşısı ısrarlıdır. Tekrar : “ Adım Ahmet, aynı sırada oturduk lütfen kendisine iletir misin? “ dediğinde, sekreter tekrar makama girer durumu izah eder ama bizim bürokrat artık burnu havalandadır yine böyle birini tanımadığını söyler. Sekreter, dışarı çıkar. Durumu izah eder. Adam, bu defa lütfen, içeri gir!: “ Ben oyum.” diyor, de. Sekreter tekrar içeri girer: Efendim “ Ben oyum. “ diyor. Burnu havalı bürokrat söyle ona: “ Ben, O değilim.” diye dostluğunu noktalar.

İşte hayatın dört işlemini; servet, kudret, şöhret ve şehvet’i hazmedemeyenlerin durumuna bir örnek. Bunlardan etrafınızda bolca bulabilirsiniz. Yine peygamberimiz, bir gün etrafında garibanlardan oluşan sahabelerle sohbet ederken - karşıdan bugünün deyimiyle üstünde o günün şartlarına göre markalı diyebileceğimiz bir kıyafetle-peygamberimizin yanına gelirken peygamberimiz yanındaki sahabelere:

“ Şu gelen adamın yüzünde, şeytani leke görüyorum.” der. Adam gelir, peygamberimiz: “ Siz karşıdan gelirken şu etrafımdaki insanlardan kendinin daha üstün olduğunu düşünüyordun, değil mi?” dediğinde, adam:“ Evet, Ya Muhammed.” diye cevaplar. Peygamberimiz de noktayı koyar. “ İnsanın felaketi, kendini beğenmesiyle başlar.” Dinimize göre şeytan, kibri yüzünden huzurdan kovulduğu için “ Kibir” yüzdeki şeytani leke olarak kabul edilmiştir.

İnsanların en büyük yanılgısı, sahip oldukları her imkânı kendilerinden bilmeleridir. Hayır, her kim olursa olsun sahip oldukları her imkân; sağlık, servet, kudret, şöhret, koltuk Allah’ın birer ikramıdır. Bunların hiçbirisi de sahip olan insanların tapulu malı değildir. Bunlar insanlara tepeden değil, diğer insanlara daha iyi hizmet etme imkânı için verilmiştir.

“Bunlar bir zamanlar beyler idi. /Kapıcılar korlar idi. /Gel şimdi, gel gör,/ Bilmeyesin bey hangidir? Ya kulları?”

İzmir de çalışırken bir meslektaşımızın cenazesi dolayısıyla İzmir Bornova Mezarlığına yolum düştü. Gözüme çarpan iki mezar çok dikkatimi çekmişti. Generalin mezarı, askerde, çavuş olarak askerliğini yapmış, Kemal Çavuş’un mezarı, yan yana idi.

“Ne kapısı var giresi, ne yemek vardır yiyesi/ Ne ışık vardır, giresi” diye Yunus’un tarif ettiği yere girmeyen var mı? O hâlde nedir bu telaş, neden soluk soluğa deliler gibi insanlar birbirlerinin omzuna basarak birbirlerini karalayarak hatta omuz omuza verip kazandıkları koltuğu birbirinden kapmak için ölüm tehditleri. Sizin hafızanız alıyor mu? Doğrusu benim almıyor. Bu tür entrikalarla büyüyenler, sonlarının tarihteki hazin durumlarını neden göremiyorlar? Göremezler çünkü omzumuzdaki meleği değil de şeytanı dinlersek irademizi ona teslim edersek sonuç geçici olarak yükselsek bile sonu bu dünyada mutlaka çukur ve itibar kaybıdır. Öbür tarafta ne olacağını Allah bilir.

Büyüklik bu değildir. Allah’a sırtını dönüp dünyevi makamların, servetlerin kalıcılığına inanan insan, güneşten kaçıp karanlığa dalan insanın durumuna benzer. Büyüklik, beynimizde kötü düşüncelere yer vermemektir. Büyüklik, kısmetini başkalarının vesayetinden beklemek değil, Allah’ tan beklemektir. Uzun yıllar yaşama özlemlerini,

ömründen uzun idealleri, makamları, rütbeleri, mal ve mansıpları, burnundan kıl aldırmayan “ Büyüğüm “ diyen büyüklükleri zamanı gelince toprak, altına alıveriyor. www.kadirkeskin.net.